

([Време](#) , 5. 5. 2011)

Искрено се надам да су четири бајке недељно довољна доза за све слуђеније гледаоце телевизије.

Прву бајку је приредила краљевска породица у Лондону. Две милијарде ТВ сватова било је присутно током телевизијског преноса, што говори о потреби гледалаца да виде програм који се завршава срећно. Стицајем околности и властите знатижеље, могао сам изнутра да пратим и реализујем део преноса, па сам додатно одговоран за утисак о венчању у Вестминстеру.

На страну социолошка, политичка, модна или естрадна тумачења – за мене је највећи утисак својеврсно сужење света на један догађај, где је телевизија глобални канал комуникације. За овај тв-пренос, ББЦ се припремао годину дана па је у занатском смислу то домаћи задатак и стандард који је тешко надмашити. Једна паралела које у овом тренутку могу да се сетим јесте инаугурација Барака Обаме која је деловала много конфузније. Можда је тајна добре телевизије – гвоздено прецизна кошуљица, које су се Енглези пословично држали. Овај светски риалити који се завршио према плану, тачно у секунду прелетом авиона РАФ-а и пољупцима (онај други цмок није био у кошуљци), привукао је две милијарде гледалаца.

Међутим, телевизија је овде поново водила тихи рат са интернетом. Друштвене мреже

Пише: Драган Илић
субота, 07 мај 2011 06:58

су из минута у минут преносиле утиске, често "претичући" телевизију. Када укрстите информације са телевизора и екрана рачунара, схватите колику је данас могуће (уз релативно приступачне масовне комуникације) пажњу гледалаца фокусирати на невероватан детаљ – ма како бизаран био. Тако се решило питање венчанице коју је носила млада, коментара које је са уста младожење протумачио професионални читач са усана, декорације у цркви или статуса који је Кејт добила на Википедији. Аутор светске енциклопедије лично је кликнуо и поставио освежену страницу у моменту када је млада изговорила судбоносно "да", претихо за српске појмове. Да скратим, бајка се, као и све бајке, завршила срећно.

Међутим, није било потребно дуго да се уверимо како се ова снајперска прецизност медија најчешће користи у много мрачније сврхе. Већ пар дана касније, иста публика која се топила од милине на венчању, гледала је слике бомбардовања током којег су убијени неки чланови Гадафијеве породице (најмлађи син и троје унучића). Бајке се на телевизији много чешће претварају у хорор филм, што смо ми у Србији осетили на сопственој кожи. Ма како дефинисали циљеве интервенције у Либији, политичари у НАТО тешко могу да одговоре на питање: зашто је неко побио децу? Овим се, наравно, не умањује одговорност Гадафија за страдања невиних људи, али ја нисам имао одговор на питање које ми је поставио син који има седам година: Зашто су убијене бебе? Телевизија, нажалост, не даје одговоре.

Бајка број 3 је практично остала у сенци осталих а одиграла се током проглашења Ивана Павла II за свеца. Чудо које је потребно, пронађено је у чудесном исцељењу које је обавио над извесном часном сестром. Овде се као и у случају венчања програм одвијао по строгим правилима церемоније, а узбуђење је било видљиво код ходочасника из целог света. Ова беатификација је била очекивана, али је по природи ствари – привукла пажњу само дела гледалишта. Људска љубав је, опрости ми Боже, ипак популарнија телевизијска тема од божанске.

На крају смо по четврти пут имали сужење светске пажње на само једну тачку, а то се

Пише: Драган Илић
субота, 07 мај 2011 06:58

десило након убијања Осаме бин Ладена. Овде је парадокс већи утолико што се до момента у којем пишем овај текст није појавила слика мртвог шефа Ал Каиде. Овде је вест јача од слике, а о њеном објављивању се расправља. Да ли ће некрофилна слика леша смрског лица Бин Ладена имати педагошки ефекат? Такође, еуфорија на улицама америчких градова невероватно је личила на оне уличне антиамеричке демонстрације широм исламског света. Ова сличност добила је неретко и облике психолошке омашке у тв-преносима широм света. Барак Обама (који жив изговара – "правда је задовољена!") и Бин Осама (који и мртав персонификује архетипског злочинца у колективној свести Американаца) често су се мешали на тв-екранима а водитељи и новинари су се извињавали гледаоцима. Оваквим тв-третманом, амерички медији су успели да Осаму учине мучеником у очима следбеника. Човек који је одговоран за смрт великог броја невиних жртава – постао је плен, а да нико није ни пожелео да га приведе правди. Сетите се, чак је и нациста Ајхман, којег су израелски командоси киднаповали из Аргентине, добио суђење у Израелу. То је важно због жртава, али и покушај да се разуме мржња која је поделила данашњи свет. Међутим, изгледа да никоме није било ни до суђења нити до разумевања – телевизија ће сачекати или пољубац, или метак у чело.